

¹Ein gülden Kleinod Davids, vorzusingen; von der Rose des Zeugnisses, zu lehren; da er gestritten hatte mit den Syrern zu Mesopotamien und mit den Syrern von Zoba; da Joab umkehrte und schlug der Edomiter im Salztal zwölftausend. Gott, der du uns verstoßen und zerstreut hast und zornig warst, tröste uns wieder.²Der du die Erde bewegt und zerrissen hast, heile ihre Brüche, die so zerschellt ist.³Denn du hast deinem Volk Hartes erzeugt; du hast uns einen Trunk Weins gegeben, daß wir taumelten;⁴du hast aber doch ein Panier gegeben denen, die dich fürchten, welches sie aufwarfen und das sie sicher machte. (Sela.)⁵Auf daß deine Lieben erledigt werden, hilf mit deiner Rechten und erhöre uns.⁶Gott redete in seinem Heiligtum, des bin ich froh, und will teilen Sichern und abmessen das Tal Sukkoth.⁷Gilead ist mein, mein ist Manasse, Ephraim ist die Macht meines Hauptes, Juda ist mein Zepter,⁸Moab ist mein Waschbecken, meinen Schuh strecke ich über Edom, Philistäa jauchzt mir zu.⁹Wer will mich führen in die feste Stadt? Wer geleitet mich bis nach Edom?¹⁰Wirst du es nicht tun, Gott, der du uns verstößest und ziehest nicht aus, Gott, mit unserm Heer?¹¹Schaffe uns Beistand in der Not; denn Menschenhilfe ist nichts nütze.¹²Mit Gott wollen wir Taten tun. Er wird unsre Feinde untertreten.

لِإِمَامٍ الْمُعْتَبَرِ عَلَى السُّوسِنِ. شَهَادَةٌ مُدَّهَبَةٌ
لِدَاوُدَ لِلتَّعْلِيمِ. عِنْدَ مَحَارِبِهِ أَرَامَ النَّهْرَيْنِ وَأَرَامَ
صُوبَةَ، فَرَجَعَ بُوَابُ وَصْرَتٍ مِنْ أَدُومٍ فِي وَايِ
الْمَلِجِ انْتَبَى عَشَرَ أَلْفًا.

¹يَا إِلَهَ، رَفَضْتَنَا، افْتَحَمْتَنَا، سَخَطْتَ، أَرْجَعْنَا.²زَلَزَلْتَ
الْأَرْضَ، فَصَمْتَهَا. اجْبُرْ كَسْرَهَا لِأَنَّهَا مُتْرَعَزَةٌ.³أَرْبَتِ
شَعْبِكَ عُسْرًا، سَقَيْتَنَا حَمْرَ التَّرْبُوحِ.⁴أَعْطَيْتَ خَائِفِكَ رَايَةً
تُرْفَعُ لِأَجْلِ الْحَقِّ. سِلَاهُ.⁵لِكَيْ يَنْجُو أَحِبَّاؤُكَ، حَلَّصْ
يَمِينِكَ وَاسْتَجِبْ لِي.

⁶إِلَهِي قَدْ تَكَلَّمْتُ بِقُدْسِهِ: أَبْتَهِجُ. أَفْسِسُ سَكِيمٍ وَأَقْسِسُ وَايِ
سُكُوتٍ.⁷لِي جِلْعَادُ وَلِي مَتَسَّى. وَأَفْرَايِمُ جُودَةٌ رَأْسِي،
يَهُودَا صَوْلَجَانِي.⁸مُوَابُ مِرْحَصَتِي، عَلَى أَدُومٍ أَطْرَحُ
تُعْلِي. يَا فِلِسْطِينَ، اهْتِفِي عَلَيَّ.

⁹مَنْ يَقُودُنِي إِلَى الْمَدِينَةِ الْمُحَصَّنَةِ؟ مَنْ يَهْدِينِي إِلَى
أَدُومِ؟¹⁰أَلَيْسَ أَنْتَ، يَا إِلَهَ، الَّذِي رَفَضْتَنَا وَلَا تَجْرُحُ، يَا
إِلَهَ، مَعَ جِيُوشِنَا.¹¹أَعْطِنَا عَوْنًا فِي الصَّبَاقِ، فَيَبْطُلَ هُوَ
حَلَاصُ الْإِنْسَانِ.¹²يَا إِلَهَ تَصْنَعُ يَبَاسٍ وَهُوَ يَدُوسُ أَعْدَاءَنَا.